

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 11. september 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-710/19	<p>G. M. A. (opholdsdirektivet og arbejdssøgende) <u>Emne:</u> TEUF art. 45 (arbejdskraftens fri bevægelighed) og dokumen-tation for at være arbejdssøgende.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1) »Skal artikel 45 TEUF fortolkes og anvendes således, at værtsmedlemsstaten har en forpligtelse til, for det første, at indrømme en arbejdssøgende en rimelig frist til at få kendskab til de beskæftigelsestilbud, der er passende for ham, og til at foretage de nødvendige skridt for at opnå ansættelse, for det andet, at anerkende, at den frist, der indrømmes til at søge beskæftigelse, ikke på nogen måde kan være kortere end seks måneder, og, for det tredje, at tillade, at en arbejdssøgende opholder sig på dens område i hele denne periode uden at stille krav om, at den pågældende skal fremlægge bevis for, at han har en reel mulighed for at opnå ansættelse?«</p> <p>2) »Skal artikel 15 og 31 i direktiv 2004/38, artikel 41 og 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, det generelle princip om EU-rettens forrang og det generelle princip om direktivers effektive virkning fortolkes og anvendes således, at de nationale retter i værtsmedlemsstaten i forbindelse med et annullationssøgsmaal, der er anlagt til prøvelse af en afgørelse, hvorved der er meddelt afslag på anerkendelse af en ret til ophold på mere end tre måneder for en unionsborger, har pligt til at tage hensyn til nye omstændigheder, der er indtrådt efter det tidspunkt, hvor de nationale myndigheder traf denne afgørelse, når disse</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet</p> <p>Til orientering: Beskæftigelsesministeriet</p>	GA	17.09.20

	omstændigheder kan medføre en ændring af den berørte persons situation, som ikke længere gør det muligt at begrænse den pågældendes ret til ophold i værtsmedlemsstaten?»			
Forenede sager C-83/19 C-127/19 C-195/19	<p>Asociația “Forumul Judecătorilor din România” m.fl. (Rumænien – CVM)</p> <p><u>Emne:</u> Rumænien og Bulgariens overholdelse af samarbejds- og verifikationsmekanismen, herunder retsstatsprincippet</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, anses for en retsakt udstedt af en EU-institution som omhandlet i artikel 267 TEUF, som kan fortolkes af Den Europæiske Unions Domstol?</p> <p>2. Er indholdet, karakteren og varigheden af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, omfattet af anvendelsesområdet for traktaten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som Rumænien undertegnede i Luxembourg den 25. april 2005? Er kravene i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af denne mekanisme, bindende for Rumænien?</p> <p>3. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union fortolkes således, at medlemsstaterne forpligtes til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, dvs. garantier for en uafhængig disciplinær procedure for rumænske dommere, hvor der ikke foreligger nogen risiko for politisk påvirkning af sådanne procedurers forløb, f.eks. ved at regeringen direkte, herunder foreløbigt, udpeger ledelsen i Inspectia Judiciară (retsinspektoratet, Rumænien)?</p> <p>4. Skal artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union fortolkes således, at medlemsstaterne har pligt til at opfylde de retsstatskriterier, som også er fastsat i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, i forbindelse med procedurer, hvor regeringen direkte, herunder foreløbigt, udpeger ledelsen i Inspectia Judiciară (retsinspektoratet, Rumænien)?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	23.09.20

C-291/19	<p>SO (Rumænien – CVM)</p> <p><u>Emne:</u> Rumænien og Bulgariens overholdelse af samarbejds- og verificationsmekanismen, herunder retsstatsprincippet</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Europa-Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, anses for en retsakt udstedt af en EU-institution som omhandlet i artikel 267 TEUF, som kan fortolkes af Domstolen?</p> <p>2. Er kravene i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af denne mekanisme, bindende for Rumænien, især (men ikke alene) hvad angår behovet for at gennemføre lovændringer, som er forenelige med MSK's konklusioner samt med henstillingerne fra Venedigkommissionen og Europarådets Sammenslutning af Stater mod Korruption?</p> <p>3. Skal artikel 2, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, fortolkes således, at Rumæniens forpligtelse til at opfylde kravene i de rapporter, som udarbejdes inden for rammerne af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, er omfattet af medlemsstatens forpligtelse til at overholde retsstatsprincippet?</p> <p>4. Er princippet om domstolenes uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fortolket i Den Europæiske Unions Domstols praksis (dom (Store Afdeling) af 27.2.2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), til hinder for, at der oprettes en afdeling for efterforskning af overtrædelser begået inden for retsvæsenet i tilknytning til anklagemyndigheden ved Înalta Curte de Casație și Justiție, henset til reglerne for udnævnelse/afsættelse af de anklagere, der er ansat i denne afdeling, reglerne for udøvelse af funktioner i forbindelse med denne afdeling samt den måde, hvorpå kompetencen fastlægges, herunder det begrænsede antal stillinger i denne afdeling?</p> <p>5. Er artikel 47 [stk. 2] i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder vedrørende retten til en retfærdig rettergang inden en rimelig frist til hinder for, at der oprettes en afdeling for efterforskning af overtrædelser begået inden for retsvæsenet i tilknytning til anklagemyndigheden ved Înalta Curte de Casație și Justiție, henset til reglerne for udøvelse af funktioner i forbindelse med denne afdeling samt den måde, hvorpå kompetencen fastlægges, herunder det begrænsede antal stillinger i denne afdeling?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	23.09.20
----------	--	---	----	----------

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
C-39/19	<p>Telenor Magyarország m.fl.</p> <p>1) Skal en handelsaftale mellem en udbyder af internetadgangstjenester og en slutbruger, hvorefter udbyderen anvender en nultakst på slutbrugeren i forbindelse med bestemte applikationer (dvs. at den trafik, der genereres af en bestemt applikation, ikke medregnes med henblik på dataforbruget og heller ikke nedsætter hastigheden, når den aftalte datamængde er brugt), og hvorefter denne udbyder udøver en forskelsbehandling i henhold til betingelserne i den handelsaftale, der er indgået med den endelige forbruger, som udelukkende vedrører den slutbruger, der er part i denne aftale, og ikke slutbrugere, der ikke er part heri, fortolkes i lyset af artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (herefter »forordningen«)?</p> <p>2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares benægtende, skal forordningens artikel 3, stk. 3, da fortolkes således, at det for at konstatere, at der foreligger en tilsidesættelse – ligeledes i betragtning af syvende betragtning til forordningen – er nødvendigt at foretage en vurdering på grundlag af indvirkningen og markedet med henblik på at afgøre, om de foranstaltninger, som udbyderen af internetadgangstjenester har truffet, reelt – og, i så fald, i hvilket omfang – begrænser de rettigheder, som slutbrugere er tillagt i henhold til forordningens artikel 3, stk. 1?</p> <p>3) Skal forordningens artikel 3, stk. 3, uanset det første og det andet præjudicielle spørgsmål, fortolkes således, at det forbud, der er fastlagt i nævnte bestemmelse, er af ubetinget, generel og objektiv karakter, således at dette forbyder enhver trafikstyringsforanstaltning, der indfører forskelle mellem bestemte former for internetindhold, uanset om udbyderen af internetadgangstjenester fastlægger disse forskelle gennem en aftale, en handelspraksis eller en anden form for adfærd?</p> <p>4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, kan det da også fastslås, at der foreligger en tilsidesættelse af forordningens artikel 3, stk. 3, alene på grundlag af den omstændighed, at der foreligger en forskelsbehandling, uden at det er nødvendigt at foretage en vurdering af markedet og af indvirkningen, og at det derfor i så fald er unødvendigt at foretage en vurdering i henhold til forordningens artikel 3, stk. 1 og 2?</p>	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Energistyrelsen	Dom	15.09.20
C-218/19	<p>Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris et Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris</p> <p>1) Er princippet om, at der ved traktaten om Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, efter ændring nu traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er indført en særlig retsorden, som er integreret i medlemsstaternes retssystemer, og som skal anvendes af deres retsinstanser, til hinder for en national lovgivning, der gør tildelingen af en dispensation for de betingelser om uddannelse og beviser, der i princippet er</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Justitsministeriet	GA	16.09.20

	<p>fastsat for adgangen til advokaterhvervet, betinget af et krav om, at den person, der ansøger om dispensation, har et tilstrækkeligt kendskab til national ret af fransk oprindelse, og dermed udelukker, at et lignende kendskab til EU-retten alene kan tages i betragtning?</p> <p>2) Er artikel 45 og 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for en national lovgivning, hvorefter en dispensation for de betingelser om uddannelse og beviser, der i princippet er fastsat for adgangen til advokaterhvervet, er forbeholdt visse ansatte i den samme medlemsstats offentlige forvaltning, som i denne egenskab, i Frankrig, har varetaget juridiske arbejdsopgaver i en forvaltning eller offentlig tjeneste eller en international organisation, og dermed ikke kan indrømmes nuværende eller tidligere ansatte i EU-institutionerne, som i denne egenskab har varetaget juridiske arbejdsopgaver inden for en eller flere grene af EU-retten hos Europa-Kommissionen?</p>			
C-462/19	<p>ASOPORT</p> <p>- Skal artikel 101 TEUF fortolkes således, at aftaler mellem erhvervsdrivende og repræsentanter for arbejdstagere, selv når de benævnes kollektive overenskomster, er forbudte, når de i forhold til virksomheder, der udtræder af et Sociedad Anónima de Gestión de Estibadores Portuarios [aktieselskab, der forvalter havnearbejdskraft, herefter »SAGEP«], foreskriver, at rettighederne og forpligtelserne for arbejdstagere, som er knyttet til det pågældende SAGEP, overgår fra overdrageren til erhververen, og fastsætter vilkårene herfor?</p> <p>- Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 101 TEUF da fortolkes således, at den er til hinder for bestemmelser i national ret som dem, der er indeholdt i kongeligt lovdekret nr. 9/2019, for så vidt som det udgør grundlaget for de kollektive overenskomster, der fastsætter en særlig variant af kravet om, at arbejdstageres rettigheder og forpligtelser overgår fra overdrageren til erhververen, som omfatter andet end blot ansættelsesforhold og medfører en harmonisering af handelsbetingelser?</p> <p>- Såfremt det måtte fastslås, at de nævnte lovbestemmelser er i strid med EU-retten, skal den praksis fra Domstolen om EU-rettens forrang og dens følger, som navnlig fremgår af Simmenthal-dommen og Fratelli Costanzo-dommen, da fortolkes således, at offentligretlige organer som Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia ikke må anvende bestemmelser i national ret, som er i strid med artikel 101 TEUF?</p> <p>- Såfremt det første spørgsmål måtte besvares bekræftende, skal artikel 101 TEUF og Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 samt forpligtelsen til at sikre EU-rettens effektivitet da fortolkes således, at en myndighed som Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia er forpligtet til at pålægge virksomheder, der udviser en adfærd, som den, der er beskrevet, bøder og tvangsbøder?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	16.09.20
C-669/19 P	<p>BP mod Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (appel)</p> <p>Påstande: —Punkt 1, 3 og 4 i den appellerede doms konklusion ophæves.</p> <p>—Appellanten tilkendes en passende erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som er lidt.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	16.09.20

	<p>—Appellanten tilkendes en passende erstatning vedrørende følgerne af FRA's ærekrænkende udtalelser om hende og skade på hendes professionelle og personlige omdømme.</p> <p>—FRA tilpligtes at betale sagsomkostningerne i sagen for Retten og i appelsagen.</p>			
C-499/18 P	<p>Bayer CropScience AG mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Rettens dom i sag T-429/13 ophæves.</p> <p>— Der gives medhold i påstandene i første instans, og forordning nr. 485/2013 annulleres, for så vidt som den vedrører appellanten.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger og at bære sine egne omkostninger, både i første instans og i appelsagen.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	17.09.20
C-732/18 P	<p>Rosneft m.fl. mod Rådet (appel)</p> <p>Påstande: — Dommen ophæves, for så vidt som den vedrører de i denne appel omhandlede anbringender.</p> <p>— Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen eller hjemviser den til Retten til afgørelse.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne ved Retten.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	17.09.20
C-791/18	<p>Stichting Schoonzicht</p> <p>1) Er artikel 184 til 187 i momsdirektivet af 2006 til hinder for en national reguleringsordning for investeringsgoder, som foreskriver en regulering, der strækker sig over en årrække, og hvor det samlede oprindeligt foretagne fradrag for investeringsgodet tilpasses (reguleres) på én gang i det første år af ibrugtagningen – som også er det første år for reguleringen – såfremt det ved ibrugtagningen viser sig, at det oprindeligt foretagne fradrag afviger fra det fradrag, som den momspligtige er berettiget til på grundlag af den virkelige anvendelse af investeringsgodet? Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:</p> <p>2) Skal artikel 189, litra b), eller litra c), i momsdirektivet af 2006 fortolkes således, at den i spørgsmål 1 nævnte tilpasning på én gang af det oprindeligt foretagne fradrag i det første år af reguleringsperioden, er en foranstaltning, som Nederlandene kan træffe ved anvendelsen af artikel 187 i momsdirektivet af 2006?</p>	Skatteministeriet Skattestyrelsen	Dom	17.09.20
C-806/18	<p>JZ</p> <p>Er en national straffebestemmelse, hvorefter det er strafbart for en statsborger fra et tredjeland at opholde sig på nederlandsk område, efter at der er blevet udstedt et indrejseforbud over for ham i henhold til artikel 66a, stk. 7, i udlændingeloven af 2000, og det på grundlag af national ret ligger fast, at denne udlænding ikke har lovligt ophold i Nederlandene, og det endvidere ligger fast, at etaperne i tilbagesendelsesproceduren i henhold til tilbagesendelsesdirektivet er afsluttet, men den faktiske tilbagesendelse ikke har fundet sted, forenelig med EU-retten, særligt Domstolens dom af 26. juli 2017 i sagen Ouhrami mod Nederlandene (sag C-225/16, ECLI:EU:C:2017:590, præmis 49), hvorefter det i tilbagesendelsesdirektivets artikel 11 omhandlede indrejseforbud først får »retsvirkning« fra tidspunktet for udlændingens tilbagesendelse til dennes oprindelsesland eller et andet tredjeland?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	17.09.20
C-92/19	<p>Burgo Group</p> <p>Er direktiv 2004/8/EF (især artikel 12) til hinder for en fortolkning af artikel 3 og 6 i lovdekret nr. 20/2007, hvorefter incitamenterne i kraft af lovdekret nr. 79/1999 (især i henhold</p>	Energistyrelsen	Dom	17.09.20

	<p>til artikel 11 og på grundlag af afgørelse nr. 42/02 af 19.3.2002 fra Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas (den italienske myndighed for elektricitet og gas) til gennemførelse af den nævnte bestemmelse) også omfatter ikke-højeffektive kraftvarmeanlæg selv efter den 31. december 2010?</p> <p>b) Er artikel 107 TEUF til hinder for en fortolkning af artikel 3 og 6 i lovdekret nr. 20/2007 i den i spørgsmål a) anførte retning, for så vidt som den omhandlede bestemmelse på baggrund af denne fortolkning kan indføre en »statsstøtte« og således være i strid med princippet om fri konkurrence?</p> <p>c) På linje med det i spørgsmål a) og b) anførte og under hensyntagen til appellanternes udtrykkelige argumenter er nationale bestemmelser, der opretholder støtteordninger til fordel for ikke-højeffektiv kraftvarmeproduktion indtil den 31. december 2015, da i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling i EU-retten, idet dette kan være fortolkningen af den nationale italienske lovgivning i kraft af artikel 25, stk. 11, litra c), nr. 1, i lovdekret nr. 28 af 3. marts 2011, der ophævede de nævnte bestemmelser i artikel 11 i lovdekret nr. 79/1999 med virkning fra den 1. januar 2016 i stedet for fra den 19. juli 2014 (i kraft af artikel 10, stk. 15, i lovdekret nr. 102 af 4.7.2014)?</p>			
C-212/19	<p>Compagnie des pêches de Saint-Malo</p> <p>1. Skal Kommissionens beslutning af 14. juli 2004 fortolkes således, at kun nedsættelsen af arbejdsgiverbidragene er uforenelig med fællesmarkedet, fordi nedsættelsen af lønmodtagerbidragene ikke kommer virksomhederne til gode og derfor ikke kan falde ind under anvendelsesområdet for artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller således, at også nedsættelsen af lønmodtagerbidragene er uforenelig?</p> <p>2. Såfremt Domstolen finder, at Kommissionens beslutning skal fortolkes således, at nedsættelsen af lønmodtagerbidragene også er uforenelig, skal virksomheden da anses for at have nydt godt af den fulde nedsættelse eller alene en del heraf? Hvordan skal denne del i givet fald ansættes? Har medlemsstaten pligt til at kræve tilbagebetaling fra de berørte lønmodtagere af hele eller den del af støtten, der er kommet dem til gode?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	17.09.20
C-420/19	<p>Heavynstall</p> <p>1. EU-Domstolen anmodes om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål: Skal artikel 16 i Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger fortolkes således, at retten i den bistandssøgte medlemsstat ved afgørelsen angående denne anmodning på grundlag af national ret (hvilket den bistandssøgte ret har mulighed for i henhold til artikel 16, første punktum) er bundet til rettens opfattelse i den bistandssøgende myndigheds etableringsstat med hensyn til behovet og muligheden for retsbevarende foranstaltninger, når retten er blevet forelagt et dokument, som indeholder denne opfattelse (artikel 16, stk. 1, andet afsnit, sidste punktum, hvorefter dette dokument hverken skal anerkendes, suppleres eller erstattes)?</p>	Skatteministeriet	GA	17.09.20
C-490/19	<p>Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier</p> <p>Skal artikel 13, stk. 1, i henholdsvis Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	17.09.20

	og fødevarer og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer fortolkes således, at de alene forbyder tredjemands anvendelse af den registrerede betegnelse, eller skal de fortolkes således, at de forbyder præsentation af et produkt, der er beskyttet af en oprindelsesbetegnelse, navnlig gengivelse af den form eller det udseende, der kendetegner det, og som kan vildlede forbrugeren med hensyn til produktets virkelige oprindelse, selv om den registrerede betegnelse ikke anvendes?			
C-488/19	Minister for Justice and Equality A. Does the Framework Decision apply to the situation where the requested person was convicted and sentenced in a third state but by virtue of a bilateral treaty between that third state and the issuing state, the judgment in the third state was recognised in the issuing state and enforced according to the laws of the issuing state? B. If so, in circumstances where the executing member state has applied in its national legislation the optional grounds for non-execution of the European arrest warrant set out in Article 4.1 and Article 4.7(b) of the Framework Decision, how is the executing judicial authority to make its determination as regards an offence stated to be committed in the third state, but where the surrounding circumstances of that offence display preparatory acts that took place in the issuing state?	Justitsministeriet	GA	17.09.20
Forenede sager C-724/18 og C-727/18	Cali Apartments m.fl. 1) Foretager en operatør af en internetvideoplatform, på hvilken brugere stiller videoer med ophavsretligt beskyttet indhold til rådighed for almenheden uden rettighedshaverens samtykke, en overføringshandling som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, når – platformen giver operatøren reklameindtægter, – uploadingen foregår automatisk og uden at operatøren forinden ser eller kontrollerer den, – operatøren ifølge brugsbetingelserne får en global, ikke-eksklusiv og vederlagsfri licens til videoerne i hele videoens lagringsperiode, – operatøren i brugsbetingelserne og i forbindelse med uploadingen henviser til, at der ikke må lægges indhold ind, der krænker ophavsretten, – operatøren stiller hjælpemidler til rådighed, hvormed rettighedshaveren kan blokere krænkende videoer, – operatøren organiserer søgeresultaterne på platformen i form af ranglister og indholdskategorier og viser registrerede brugere en oversigt, der er indrettet efter disses tidligere sete videoer, og som indeholder videoer, der anbefales dem for så vidt som operatøren ikke har noget specifikt kendskab til, at der er indhold tilgængeligt, som udgør en krænkelse af ophavsretten, eller operatøren – når denne har fået kendskab til dette indhold – omgående sletter det eller omgående blokerer adgangen hertil? (...)	Erhvervsstyrelsen Transport- og Boligministeriet	Dom	22.09.20
C-777/18	Vas Megyei Kormányhivatal 1) Udgør en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede – som i forbindelse med godtgørelse af udgifter til grænseoverskridende sundhedsydelser udelukker muligheden for efterfølgende at give tilladelse til sundhedsydelser leveret i en anden medlemsstat uden forhåndstilladelse, herunder når der, såfremt forhåndstilladelsen afventes, foreligger en reel	Beskæftigelsesministeriet Lægemiddelstyrelsen	Dom	23.09.20

	<p>risiko for en uoprettelig forværring af patientens helbred – en restriktion, som er i strid med artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)?</p> <p>2) Er en medlemsstats tilladelsesordning – som i forbindelse med godtgørelse af udgifter til grænseoverskridende sundhedsydelse udelukker muligheden for efterfølgende at give tilladelse til sundhedsydelser leveret i en anden medlemsstat uden forhåndstilladelse, herunder når der, såfremt forhåndstilladelsen afventes, foreligger en reel risiko for en uoprettelig forværring af patientens helbred – forenelig med nødvendighedsprincippet og rimelighedsprincippet, som er fastsat i artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser samt princippet om fri bevægelighed for patienter?</p> <p>3) Er en national lovgivning – som uanset helbredstilstanden hos den patient, der indgiver anmodningen, fastsætter en sagsbehandlingsfrist på 31 dage, såfremt den kompetente myndighed giver forhåndstilladelse, og en frist på 23 dage, såfremt nævnte myndighed nægter den – forenelig med kravet om en rimelig frist for sagsbehandlingen, som tager hensyn til patientens helbredstilstand, hvor meget det haster og individuelle omstændigheder, som fastsat i artikel 9, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser? Med hensyn til anmodningen kan myndigheden undersøge, om sundhedsydelsen er omfattet af den sociale sikring og, såfremt dette er tilfældet, om den kan leveres inden for en tidsfrist, som er lægeligt forsvarlig, af en sundhedstjenesteyder, der er offentligt finansieret, mens myndigheden, såfremt dette ikke er tilfældet, undersøger kvaliteten, sikkerheden og omkostningseffektiviteten af den ydelse, som den af patienten angivne sundhedstjenesteyder leverer.</p> <p>4) Skal artikel 20, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at der kun kan anmodes om godtgørelse af udgifter til grænseoverskridende sundhedsydelser, hvis patienten indgiver en anmodning om forhåndstilladelse til den kompetente institution? Eller udelukker artikel 20, stk. 1, i sådan et tilfælde i sig selv ikke muligheden for efterfølgende at indgive en anmodning om tilladelse med henblik på godtgørelse af udgifterne?</p> <p>5) Er en situation, hvor en patient rejser til en anden medlemsstat med en tid til en lægeundersøgelse og en foreløbig tid til en eventuel operation eller et eventuelt lægeligt indgreb dagen efter lægeundersøgelsen, og operationen eller det lægelige indgreb foretages på grund af patientens helbredstilstand, omfattet af anvendelsesområdet for artikel 20, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger? Er det i så fald i henhold til artikel 20, stk. 1, muligt efterfølgende at indgive en anmodning om tilladelse med henblik på godtgørelse af udgifterne?</p> <p>6) Er en situation, hvor en patient rejser til en anden medlemsstat med en tid til en lægeundersøgelse og en foreløbig tid til en eventuel operation eller et eventuelt lægeligt indgreb dagen efter lægeundersøgelsen, og operationen eller det lægelige</p>			
--	---	--	--	--

	<p>indgreb foretages på grund af patientens helbredstilstand, omfattet af begrebet planlagt behandling som omhandlet i artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger? Er det i så fald i henhold til artikel 26 muligt efterfølgende at indgive en anmodning om tilladelse med henblik på godtgørelse af udgifterne? Kræver lovgivningen i forbindelse med akut, livsvigtig behandling som omhandlet i artikel 26, stk. 3, ligeledes en forhåndstilladelse for det i artikel 26, stk. 1, omhandlede tilfælde?</p>			
C-355/19	<p>Asociația "Forumul Judecătorilor din România" e.a. 1. Skal den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, anses for en retsakt udstedt af en EU-institution som omhandlet i artikel 267 TEUF, som kan fortolkes af Domstolen? 2. Er indholdet, karakteren og varigheden af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, omfattet af anvendelsesområdet for traktaten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som Rumænien undertegnede i Luxembourg den 25. april 2005? Er kravene i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af denne mekanisme, bindende for Rumænien? 3. Skal artikel 2 TEU fortolkes således, at medlemsstaterne har pligt til at opfylde de retsstatskriterier, som også er fastsat i de rapporter, som udarbejdes inden for rammerne af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Europa-Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, såfremt der ved en hasteprocedure oprettes en afdeling af anklagemyndigheden for alene efterforskning af overtrædelser begået inden for retsvæsenet, som særligt er bekymrende i forhold til spørgsmålet om korruptionsbekæmpelse, og som kan anvendes som endnu et instrument til at true og lægge pres på retsembedsmænd? 4. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEUF fortolkes således, at medlemsstaterne forpligtes til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, således at der ikke foreligger nogen risiko for politisk påvirkning af straffesager vedrørende overtrædelser begået inden for retsvæsenet, såfremt der ved en hasteprocedure oprettes en afdeling af anklagemyndigheden for alene efterforskning af overtrædelser begået inden for retsvæsenet, som særligt er bekymrende i forhold til spørgsmålet om korruptionsbekæmpelse, og som kan anvendes som endnu et instrument til at true og lægge pres på retsembedsmænd?</p>	Justitsministeriet	GA	23.09.20
T-510/18	<p>Kaddour mod Rådet Påstande: — 2018-foranstaltningerne annulleres, for så vidt som de vedrører Dr. Khaled Kaddour. — Rådet tilpligtes at betale de af Dr. Khaled Kaddour afholdte sagsomkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	23.09.20
T-472/19	<p>BASF mod Kommissionen Påstande: —Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2019) 4336 final af 6. juni 2019 om markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler, der indeholder »Omega 3</p>	Sundheds- og Ældreministeriet Lægemiddelstyrelsen	Dom	23.09.20

	<p>syreethylestere« til oral anvendelse ved sekundær forebyggelse af hjerteinfarkt, jf. artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF annulleres i sin helhed, eller for så vidt som den vedrører sagsøgeren.</p> <p>—Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
T-549/19	<p>Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate mod Kommissionen</p> <p>Påstande: —Den anfægtede afgørelse annulleres.</p> <p>—Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Lægemedelstyrelsen	Dom	23.09.20
T-727/19	<p>Basaglia mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Europa-Kommissionens afgørelse C(2019) 6474 final af 4. september 2019, som er truffet i henhold til artikel 4 i gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 1049/2001, annulleres.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	23.09.20
C-471/18 P	<p>Esso Raffinage mod Det Europæiske Kemikalieagentur (appel)</p> <p>Påstande: — Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 8. maj 2018 i sag T-283/15 ophæves.</p> <p>— Sagen afvises.</p> <p>— Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Domstolen og Retten.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	24.09.20
C-223/19	<p>EBN</p> <p>1. Omfatter anvendelsesområdet for direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (herefter »direktiv 79/7/EØF«) og/eller direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv bestemmelser i en medlemsstat, der medfører, at et væsentligt større antal mænd end kvinder, der har ret til en arbejdsmarkedspension, ved udbetaling af den pågældende arbejdsmarkedspension behandles således, at den tidligere arbejdsgiver skal tilbageholde beløb og har ret til at anvende disse frit, og er sådanne bestemmelser udtryk for en forskelsbehandling som omhandlet i nævnte direktiver?</p> <p>2. Omfatter anvendelsesområdet for direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv bestemmelser i en medlemsstat, der er udtryk for en forskelsbehandling på grund af alder, idet medlemsstatens bestemmelser udelukkende indebærer økonomiske byrder for ældre personer, der i henhold til en aftale har et privatretligt krav på ydelse af en arbejdsmarkedspension i form af en direkte ydelsesdefineret ordning, hvorimod yngre og helt unge personer, der har indgået arbejdsmarkedspensionsaftaler, ikke påføres nogen økonomiske byrder?</p> <p>3. Såfremt medlemsstatens bestemmelser ikke indebærer nogen former for forskelsbehandling, der er forbudt i henhold til direktiv 79/7/EØF, direktiv 2000/78/EF og direktiv 2006/54/EF, finder bestemmelserne i chartret om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), navnlig forbuddene mod forskelsbehandling i henhold til chartrets artikel 20 og 21, da anvendelse på arbejdsmarkedspensioner?</p>	Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Medarbejder- og om Kompetencestyrelsen	Dom	24.09.20

	<p>4. Skal chartrets artikel 20 ff. fortolkes således, at disse regler er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, der gennemfører EU-retten som omhandlet i chartrets artikel 51, og som er udtryk for forskelsbehandling på grund af køn, alder, formueforhold eller andre forhold, f.eks. de ejendomsforhold, der gør sig gældende for deres tidligere arbejdsgiver, af personer, der har et privatretligt krav på en arbejdsmarkedspension, i forhold til andre personer, der har et krav på en arbejdsmarkedspension, og forbyder chartret sådanne former for forskelsbehandling?</p> <p>5. Er nationale bestemmelser, som kun pålægger en lille gruppe af personer, der har et kontraktmæssigt krav på en arbejdsmarkedspension i form af en direkte ydelsesdefineret ordning, en pligt til at erlægge finansielle ydelser til deres tidligere arbejdsgiver, når disse bestemmelser kun omfatter personer med høj arbejdsmarkedspension, også udtryk for en forskelsbehandling på grund af formueforhold i henhold til chartrets artikel 21?</p> <p>6. Skal chartrets artikel 17 fortolkes således, at denne regel er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, hvorved der direkte ved lov og uden erstatning foretages et eksproprierende indgreb i en aftale mellem to private parter om arbejdsmarkedspension i form af en direkte ydelsesdefineret ordning til skade for en tidligere arbejdstager i en virksomhed, der har truffet foranstaltninger med henblik på at sikre arbejdsmarkedspensionen og som ikke er i økonomiske vanskeligheder?</p> <p>7. Udgør det forhold, at der for så vidt angår en person, som har krav på en arbejdsmarkedspension, ved lov pålægges den tidligere arbejdsgiver en pligt til at undlade at udbetale visse dele af det aftalte vederlag (af den aftalte arbejdsmarkedspension), som en tilsidesættelse af aftalefriheden et indgreb i arbejdsgiverens ejendomsret?</p> <p>8. Skal chartrets artikel 47 fortolkes således, at denne regel er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, der foretager en ekspropriation direkte ved lov og ikke indrømmer andre muligheder for at modsætte sig ekspropriationen end at anlægge sag mod den, der drager fordel af ekspropriationen (den tidligere arbejdsgiver, der er debitor i henhold til pensionsaftalen), med påstand om erstatning og tilbagebetaling af det beløb, der er blevet eksproprieret?</p>			
--	--	--	--	--

C-398/19	<p>Generalstaatsanwaltschaft Berlin</p> <p>1. Gælder principperne fra EU-Domstolens dom af 6. september 2016 i sagen Petruhhin (C-182/15) om anvendelse af artikel 18 TEUF og 21 TEUF også i et tilfælde, hvor et tredjeland har anmodet om udlevering af en unionsborger, når den retsforfulgte person har flyttet midtpunktet for sine livsinteresser til den anmodede medlemsstat på et tidspunkt, hvor vedkommende endnu ikke var unionsborger?</p> <p>2. Følger det af EU-Domstolens dom af 6. september 2016 i sagen Petruhhin (C-182/15), at den medlemsstat, hvor den retsforfulgte person er statsborger, og som er blevet underrettet om udleveringsanmodningen, er forpligtet til over for det anmodende tredjeland at fremsætte en begæring om fremsendelse af sagsakterne med henblik på at kunne undersøge, om medlemsstaten vil overtage retsforfølgningen?</p> <p>3. Følger det af EU-Domstolens dom af 6. september 2016 i sagen Petruhhin (C-182/15), at den medlemsstat, over for hvilken tredjelandet anmoder om udlevering af en unionsborger, er forpligtet til at afslå udleveringen og overtage retsforfølgningen selv, såfremt den anmodede medlemsstat har mulighed herfor i henhold til national ret?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Justitsministeriet	GA	24.09.20
C-516/19	<p>NMI Technologietransfer</p> <p>1. Kan et selskab med begrænset ansvar, som udøver økonomisk virksomhed, i henhold til artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014 anses for ikke at være en lille og mellemstor virksomhed (herefter »SMV«) alene af den grund, at 90% af dets kapital ejes af en fond, i hvis bestyrelse på 17 medlemmer uden ledelsesbeføjelser der sidder to repræsentanter for ministerier, overborgmesteren i en by, rektoren for et universitet, tre professorer ved dette universitet, præsidenten for en anden højere læreanstalt og direktøren for et industri- og handelskammer?</p> <p>2. Er statslige universiteter og højere læreanstalter samt tyske industri- og handelskamre offentlige organer som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014?</p> <p>3. Er personer, som arbejder vederlagsfrit i fondens bestyrelse, offentlige organer som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014, alene fordi arbejdet i en offentlig myndighed er deres hovedbeskæftigelse?</p> <p>4. Forudsætter offentlige organers kontrol som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014, at de offentlige organers instanser på grundlag af et retsforhold kan anvise de bestyrelsesmedlemmer, som arbejder vederlagsfrit, en bestemt stemmeadfærd?</p> <p>5. Forudsætter offentlige organers indirekte kontrol af stemmerettighederne, at det er konstateret, at de offentlige organer påvirker bestyrelsesmedlemmerne, således at disse udøver deres stemmeret på den måde, som de offentlige organer har bestemt?</p> <p>6. Øver offentlige myndigheder indirekte kontrol allerede fordi der er mulighed for, at bestyrelsesmedlemmer, som arbejder vederlagsfrit, i forbindelse med deres aktiviteter i bestyrelsen tager hensyn til interesserne hos den offentlige organisation, som de repræsenterer?</p> <p>7. Forudsætter begrebet »kontrolleres [...] i fællesskab« som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014, at der kan konstateres en fælles beslutningstagen hos de offentlige organer med hensyn til stemmerettighederne?</p>	Udenrigsministeriet	Dom	24.09.20

	8. Afhænger begrebet »kontrolleres« som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014 af fondens faktiske anvendelse af vedtægterne eller af en mulig forståelse af vedtægternes ordlyd?			
C-195/20 PPU	Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof L'article 27, paragraphes 2 et 3, de la décision-cadre 2002/584/JAI du Conseil, du 13 juin 2002, relative au mandat d'arrêt européen et aux procédures de remise entre États membres (JO 2002, L 190, p. 1), telle que modifiée par la décision-cadre 2009/299/JAI du Conseil, du 26 février 2009, (JO 2009, L 81, p. 24), doit-il être interprété en ce sens que le principe de spécialité ne s'oppose pas à une mesure restrictive de liberté prise en raison d'un autre acte commis avant la remise, autre que celui qui constitue le motif de cette remise, lorsque la personne a quitté volontairement le territoire de l'État membre d'émission après la remise, que, plus tard, elle a encore une fois été remise sur le territoire de l'État membre d'émission, par un autre État membre, sur la base d'un nouveau mandat d'arrêt européen, et que le deuxième État membre d'exécution a donné son accord pour que la personne soit poursuivie et condamnée pour cet autre acte et pour que la peine soit exécutée ?	Justitsministeriet	Dom	24.09.20
C-233/19	CPAS de Liège Skal artikel 5 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og dette direktivs artikel 14, stk. 1, litra b), sammenholdt med dommen i sag C-562/13, der blev afsagt den 18. december 2014 af Domstolens Store Afdeling, fortolkes således, at et retsmiddel, der er bragt i anvendelse til prøvelse af en afgørelse, hvorved en tredjelandsstatsborger, der lider af en alvorlig sygdom, pålægges at forlade en medlemsstats område, har opsættende virkning, idet den, der anvender retsmidlet, har gjort gældende, at fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan udsætte vedkommende for en alvorlig risiko for alvorlig og uafvendelig forværring af den pågældendes helbred, – uden at det er fornødent at foretage en vurdering af retsmidlet, idet den blotte indgivelse af dette er tilstrækkeligt til at suspendere fuldbyrdelsen af afgørelsen om udsendelse, – eller skal der foretages en begrænset kontrol af, hvorvidt der foreligger et rimeligt begrundet klagepunkt eller manglende opfyldelse af betingelserne for realitetsbehandling, eller at søgsmålet for Conseil du contentieux des étrangers (domstol i udlændingeretlige sager) er åbenbart ugrundet, – eller kræves der en tilbundsående prøvelse fra arbejdsretternes side for at afgøre, om fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan betyde, at den, der anvender retsmidlet, udsættes for en alvorlig risiko for alvorlig og uafvendelig forværring af sit helbred?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	30.09.20
C-649/19	Spetsializirana prokuratura 1) Gælder tiltaltes rettigheder i henhold til artikel 4 (navnlig retten i henhold til artikel 4, stk. 3), i henhold til artikel 6, stk. 2, og i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2012/13 for en tiltalt, der er blevet anholdt på grundlag af en europæisk arrestordre? 2) I bekræftende fald: Skal artikel 8 i rammeafgørelse 2002/584 fortolkes således, at den tillader en ændring i indholdet af den europæiske arrestordre med hensyn til formularen i bilaget,	Justitsministeriet	GA	30.09.20

	<p>herunder tilføjelse af en ny tekst til denne formular, vedrørende en eftersøgt persons rettigheder i forhold til den judicielle myndighed i den udstedende medlemsstat med hensyn til at anfægte den nationale arrestordre og den europæiske arrestordre?</p> <p>3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Er det i overensstemmelse med 12. betragtning til rammeafgørelse 2002/584/RIA, med samme rammeafgørelses artikel 1, stk. 3, artikel 4, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 1, og med chartrets artikel 6 og 47, når en europæisk arrestordre udstedes i fuldstændig overensstemmelse med formularen i henhold til bilaget (dvs. uden at den eftersøgte person informeres om dennes rettigheder ved den udstedende judicielle myndighed) og den udstedende judicielle myndighed straks, efter at den får kendskab til anholdelsen af den pågældende, informerer den pågældende om dennes rettigheder og tilsender vedkommende det relevante materiale?</p> <p>4) Såfremt der ikke findes noget andet retligt middel til at sikre de rettigheder, der tilkommer en person, der er blevet anholdt på grundlag af en europæisk arrestordre, i henhold til artikel 4, navnlig retten i henhold til artikel 4, stk. 3, i henhold til artikel 6, stk. 2, og i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2012/13/EU, er rammeafgørelse 2002/584 da gyldig?</p>			
C-485/18	<p>Groupe Lactalis</p> <p>- Skal artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011, der bl.a. bestemmer, at Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende obligatorisk angivelse af oprindelsesland eller herkomststed for så vidt angår mælk og mælk anvendt som ingrediens i mejeriprodukter, anses for specifikt at have harmoniseret dette spørgsmål som omhandlet i forordningens artikel 38, stk. 1, og er den til hinder for medlemsstaternes beføjelse til at vedtage foranstaltninger indeholdende krav om supplerende obligatoriske oplysninger på grundlag af denne forordnings artikel 39?</p> <p>- I tilfælde af, at de nationale foranstaltninger er begrundet i hensynet til beskyttelse af forbrugerne i henhold til artikel 39, stk. 1, skal de to kriterier, der er fastsat i denne artikels stk. 2, og som vedrører dels kravet om en dokumenteret forbindelse mellem visse af fødevarens kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst, dels dokumentation for, at de fleste forbrugere tillægger en sådan oplysning stor værdi, da sammenholdes, og forholder det sig navnlig således, at vurderingen af, om forbindelsen er dokumenteret, kan baseres på rent subjektive forhold vedrørende den værdi, som de fleste forbrugere knytter til forbindelsen mellem en fødevares kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst?</p> <p>- For så vidt som fødevarens kvaliteter synes at kunne udstrækkes til samtlige de forhold, der bidrager til fødevarens kvalitet, skal der da tages hensyn til de omstændigheder, der vedrører fødevarens modstandsdygtighed over for transport og risikoen for forringelse af fødevaren under transporten, når det skal vurderes, om der foreligger en dokumenteret forbindelse mellem visse af fødevarens kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst i forbindelse med anvendelsen af artikel 39, stk. 2?</p> <p>- Forudsætter vurderingen af de betingelser, der er fastsat i artikel 39, at en fødevares kvaliteter skal anses for at være særegne på grund af dens oprindelse eller herkomst eller for at være garanteret som følge af denne oprindelse eller denne</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	01.10.20

	herkomst, og kan angivelsen af oprindelse eller herkomst i sidstnævnte tilfælde, uanset harmoniseringen af de sundheds- og miljønormer, der gælder inden for Den Europæiske Union, angives mere præcist end en angivelse i form af »EU« eller »uden for EU«?			
C-649/18	<p>A</p> <p>Følgende præjudicielle spørgsmål fremsendes til Den Europæiske Unions Domstols Justitskontor med henblik på at få afklaret, om EU-lovgivningen, herunder [.]</p> <ul style="list-style-type: none"> - artikel 34 TEUF, - bestemmelserne i artikel 85c i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (med senere ændringer), og - bestemmelsen om det indre marked i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked gør det muligt for en EU-medlemsstat på dens område at pålægge apoteker, som er hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat, at overholde særlige regler vedrørende: - forbud mod at opfordre kunderne ved hjælp af metoder, som er i strid med apotekerhvervet i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel R 4235-22 i den franske lov om offentlig sundhed - forbud mod at tilskynde patienter til at misbruge lægemidler i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel R 4235-64 i den franske lov om offentlig sundhed - forpligtelsen til at iagttage god praksis i forbindelse med udlevering af lægemidler som defineret af medlemsstatens myndigheder, idet det herved bl.a. kræves, at der indgår et sundhedsspørgeskema i forbindelse med køb af lægemidler online, og forbydes at anvende søge- og annonceringsydelser mod betaling, således som fastsat i den franske social- og sundhedsministers bekendtgørelse af 28. november 2016? 	Sundheds- og Ældreministeriet Lægemiddelstyrelsen		
C-157/19 P	<p>Makhlouf mod Rådet</p> <p>Påstande: —Appellen antages til realitetsbehandling og appellanten gives medhold.</p> <p>—Følgelig ophæves dom af 12. december 2018 afsagt af Den Europæiske Unions Ret i sag T-409/16, Ehab Makhlouf mod Rådet for Den Europæiske Union.</p> <p>Der træffes endvidere en ny afgørelse med følgende indhold:</p> <p>—Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 (1) og de efterfølgende gennemførelsesretsakter hertil annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten.</p> <p>—Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	01.10.20
C-331/19	<p>Staatssecretaris van Financiën</p> <p>1) Skal det i bilag III, nr. 1), til momsdirektivet af 2006 anvendte begreb levnedsmidler fortolkes således, at der herved i overensstemmelse med artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, skal forstås alle stoffer eller produkter, som, uanset om de er uforarbejdede eller helt eller delvis forarbejdede, er bestemt til eller med rimelighed må antages at skulle indtages af mennesker? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, hvorledes skal dette begreb da defineres?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	01.10.20

	2) Såfremt spiselige produkter eller drikkevarer ikke kan anses for levnedsmidler bestemt til at indtages af mennesker, på grundlag af hvilke kriterier skal det da afgøres, om sådanne produkter normalt er bestemt til at anvendes som supplement til eller i stedet for levnedsmidler?»			
C-501/19	<p>UCMR – ADA</p> <p>1) Leverer indehavere af rettigheder til musikværker en ydelse som omhandlet i artikel 24, stk. 1, og artikel 25, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) til arrangører af forestillinger, fra hvilke kollektive forvaltningsorganisationer på grundlag af en tilladelse – en ikkeeksklusiv licens – i eget navn, men på vegne af disse indehavere, modtager vederlag for overføring til almenheden af musikværker?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om kollektive forvaltningsorganisationer, når de modtager vederlag fra arrangører af forestillinger for retten til overføring til almenheden af musikværker, da handler som afgiftspligtige personer som omhandlet i momsdirektivets artikel 28, og om de er forpligtede til at udstede fakturaer med moms til de respektive arrangører af forestillinger, og om ophavsmænd og andre indehavere af ophavsrettigheder til musikværker skal udstede fakturaer med moms til de kollektive forvaltningsorganisationer, når vederlagene udbetales til dem?</p>	Kulturministeriet Skattestyrelsen	GA	01.10.20